PAYG'AMBARIMIZNI YIG'LATGAN HODISALAR

Insoniyat komiligining timsoli qilib yaratilgan Paygʻambarimiz ham nahotki koʻz yoshi toʻkkan boʻlsalar? Qur'on va hadisda koʻz yoshi haqida nimalar deyilgan? Paygʻambarimiz va sahobalar koʻzyoshlarining sabablari nimada? Ushbu kitobni oʻqib shu kabi savollarga toʻla javob olasiz.

Muharrir: Nurulloh Muhammad RAUFXON

So'ngso'z muallifi: filologiya fanlari doktori, professor Hamidulla BOLTABOEV

> © Sumayro MUROD Muna MUROD

KO'Z YOSHI

Tafakkur, zikr, Allohdan qo'rquv tufayli, xato, gunoh va isyonlar uchun to'kilgan bir tomchi ko'z yoshining inson qalbiga naqadar muhabbat, hayajon va nurli bir halayon berishi faqat qalb ahligagina ma'lum...

Bulbuldan so'rang gulning ishqini... Bu savdo va bu ishq bo'lmasa, nozli bulbul butun vujudi bilan kuylay olarmidi?!

Inson bulbul misoli ishqli va savdolidir. Allohga, Rasululloh sollallohu alayhi va sallamga, valiy, olim va shahidlarga muhabbati bor. Allohning rahmatini umid qilib, azobidan qo'rqadi. Nafs va shayton kabi, adashgan va shafqatsiz dushmanlar har on uni zalolat va otash tomon tortadilar.

Inson ojizligini va Rabbiga sig'inishini ko'z yoshlari bilan ifoda qiladi. Ko'z yoshi ojizlikka ishoradir. Ojizlik esa bandalikdir. Ya'ni, Rabbining azamati qarshisida ojizligini e'tirof etishi, kibr va g'ururdan xalos bo'lishi demakdir.

Ko'z yoshi qo'rquv va tafakkurdan kelsa, insonga oliylik va ma'naviy yuksaklik baxsh etadi.

"Ko'z yosh to'kish go'zal ekan, yosh to'kaylik", deb har yerda va har zamon yig'lash to'g'rimi? Har turli ibodatning ichiga fasod solgan nafs va shayton yig'iga ham aralashsachi?... Yig'iga riyo va sum'a aralashsa-chi?

Sevikli Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallam ham yosh toʻkkanlar. Faqat butun manbalarni taftishimizdan soʻng bilindiki, Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallam yashirin yigʻlaganlar. Yashirin yigʻlashni tavsiya etganlar. Chunki, oshkora yigʻiga kishining nafsi aralaishshi mumkin.

Shu sababli Allohning do'stlari o'z asarlarida oshkora yig'idan man qilganlar. Kechaning yarmida tanholik holatida istisnolik ko'rsatganlar.

QUR'ONI KARIMDA KO'Z YOSH HAQIDA

Qur'oni karimda ko'zyosh to'kish bilan bog'liq bir necha oyat keladi. Mo'minning yig'lashi kulishidan ko'p bo'lishi kerakligi haqida Allohning tavsiyasi bor:

"Bas, o'zlarining kasb qilgan narsalari (ya'ni, kofirlikni tanlaganlari) jazosiga ular (bu dunyoda) oz kulsinlar, (so'ngra oxiratda) ko'p (abadiy) yig'lasinlar!" (Tavba surasi 82-oyat mazmuni).

Ilm berilgan zotlarning barchasi ilohiy lutf o'laroq Allohning azamati qarshisida yig'laganlari haqida:

"Ayting: "(Ey mushriklar), sizlar (xohlasangiz) unga ishoninglar, xohlasangiz, ishonmanglar. Zotan, (Qur'on nozil bo'lishidan) ilgari ilm (ya'ni, Tavrot) berilgan kishilar ularga (Qur'on) tilovat qilingan vaqtida sajda qilgan hollarida yuzlari bilan yiqilurlar". Va ular: "Ey Pok Parvardigor! Albatta Parvardigorimizning ("Men so'nggi Payg'ambarimni yuborurman va unga Qur'on nozil qilurman", degan) va'dasi ado qilinguvchi va'dadir", deydilar. Ular yig'lagan hollarida, yuzlari bilan yiqilurlar va (Qur'on) ularning xokisorliklarini ziyoda qilur (Isro surasi 107-109-oyatlar mazmuni).

Hamma payg'ambar ham yig'lagan. Ular ummatlari uchun yig'lashgan. Ummat ahlini ishlatmayotganidan yig'lashgan. Allohning ne'matlariga qarshi insonlarning nonko'rligiga yig'lashgan.

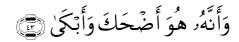
"(Ey Muhammad alayhissalom), **ana o'shalar** (ya'ni, Biz Sizga qissalarini so'ylab bergan kishilar) **Odam zurriyotidan bo'lgan** (Idris kabi), **Biz Nuh bilan birga** (kemada)

ko'tarib (to'fon balosidan najot bergan) kishilardan bo'lgan (Ibrohim kabi), Ibrohim zurriyotidan bo'lgan (Ismoil, Isxoq, Ya'qub kabi), Isroil Ya'qub (zurriyotidan bo'lgan Muso, Horun, Zakariyo, Yahyo va Iso kabi payg'ambarlardan) va Biz xidoyat qilgan va tanlab olgan kishilardan iborat Allohning in'omiga sazovor bo'lgan zotlardir. qachon ularga Rahmon oyatlari tilovat qilinsa, sajda qilgan va yig'lagan hollarida yiqilurlar" (Maryam surasi 58-oyat mazmuni).

Insonga yig'i va kulguni Allohning o'zi bergan. Marhamat irmoqlarini harakatga keltirgan, qo'rquv va raq'bat tuyg'ularini jo'shtirgan ham O'zidir.

"Albatta, kuldirgan ham, yig'latgan ham Uning O'zidir" (Najm surasi 43-oyat mazmuni).

Oxirini o'ylamay, kundalik arzimas narsalar bilan baxtli bo'lishga intilgan va bu yo'lda kulishi yig'isidan ko'p bo'lgan insonlarga Alloh taolo xitob qiladi:

"Kulasizlar-u, yig'lamaysizlar". (Najm, 60)

HADISI QUDSIYDA KO'ZYOSH HAQIDA

Hadisi qudsiyda bir tomchi ko'z yoshining ming oltin sadaqa qilishdan ham fazilatli ekani bayon qilingan:

"Sening Allohdan qo'rqib bir tomchi ko'zyosh to'kiishing, albatta, ming dinar sadaqa qilishingdan ham Menga sevimlidir" ("Ruhul-bayon ", 3/476).

HADISI SHARIFLARDA KO'ZYOSH HAQIDA

Janobi Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam o'rni kelganida tishlarining oqi zo'rg'a ko'rinar darajada tabassum qilganlar. Qahqaha otib aslo kulmaganlar. "Agar sizlar men bilganimni bilganlaringizda, oz kular va ko'p yig'lar edilaringiz" (Dorimiy. "Sunan", 2619).

"Muhammadning nafsi yadida boʻlgan Zotga qasam, agar sizlar men koʻrganlarni koʻrganlaringda, albatta, oz kular va koʻp yigʻlar edilaring!"

Sahobalar so'rashdi:

"Yo Rasululloh! Nimani ko'rdingiz?» (Muslim "Sahih", 636).

Janobi Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat etdilar:

"Jannat va jahannamni ko'rdim!" (Muslim "Sahih", 646).

"Yetti toifa kishilar bor, soya bo'lmagan qiyomat kunida Alloh ularni soyalantiradi: odil boshliqni; yoshligi Allohga ibodat bilan o'tganni; chiqqanidan qaytguniga qadar qalbi masjid bilan bog'liq bo'ladigan odamni; Alloh uchun birbirlariga muhabbat qo'ygan zotlarni - ular Uning uchun to'planadilar, Uning uchun ayriladilar; yolg'iz qolganida Allohni zikr qilib ko'zyosh to'kkanni; chiroyli va obro'li bir ayol o'ziga chaqirganida "Men Allohdan qo'rqaman", deganni; sadaqani yashirin qilgan, hatto o'ng qo'li berganida so'l qo'li bilmagan (odamni)" ("Muvatto").

Bu hadis bir oz farqli lafzlar bilan boshqa hadis kitoblarida ham zikr qilingan (Buxoriy, "Sahih", 620; Muslim, "Sahih", 1712; Termiziiy, 2213; Nasaiy, 5285; A?mad, "Musnad", 9288).

BOSHQA MAVJUDOTLAR HAM YIG'LAYDI

Koʻzyosh toʻkish faqat insonga xos emas. Boshqa mavjudotlar, jumladan, jinlar ham, boʻlak jonli va jonsizlar ham yigʻlaydi. Janobi Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallam ilk pallalarda xurmo ogʻochiga suyanib xutba oʻqir edilar. Keyin minbar tayyorlandi. U Zot minbarga chiqib xutba oʻqiydigan boʻldilar. Qurigan xurmo ogʻochi esa bu ayriliqqa chidayolmadi, goʻdak yigʻisi kabi ovoz bilan yigʻladi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam minbardan tushdilar, kelib, goʻdakni quchoqlagandek daraxtni quchoqladilar... Shundan soʻng ogʻoch tinchlanib, yigʻisini toʻxtatdi.

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Agar men uni quchoqlamaganimda, albatta, qiyomatga qadar yigʻlagan boʻlar edi" ("Ruhul bayon " tafsiri, 2-jild 104-sahifa).

YIG'INING SABABLARI

Kishi o'n xil sababga ko'ra yig'laydi:

- 1. Sevinchdan.
- 2. Qayq'u va q'amdan.
- 3. Kelgan rahmatdan.
- 4. Qo'rquvdan.
- 5. Yolg'ondakam.
- 6. Jamoani o'ziga ergashtirish uchun.
- 7. Muhabbatdan jo'shib.
- 8. Biror og'rigdan.
- 9. Zulmdan va zaiflikdan.
- 10. Munofiqlik tufayli ("Ruhul bayon", 3/476-477).

Xulosa qilinsa, yig'i ikki xil bo'ladi: maqtalgan yig'i hamda qaytarilgan yig'i.

KITOB VA SUNNATGA UYG'UN BO'LMAGAN VA QAYTARILGAN YIG'I

Ular quyidagilardir:

- 1. Riyokorlik bilan yig'lash.
- 2. Men haqimda gapirsinlar deb yigʻlash.
- 3. O'zini ahlulloh (Alloh do'sti) deb ko'rsatish uchun yig'lash.
- 4. Moddiy bir sabab bilan yig'lash.
- 5. Dunyoviy narsalar uchun yig'lash.
- 6. Mayyitga ovoz chiqarib yigʻlash.
- 7. Qo'ldan ketganiga xafa bo'lib yig'lash.

Amallarda niyat juda muhimdir. Amallarning maqbul bulishi uchun ikki shart kerak:

- 1. Amalning Kitob va sunnatga uyg'un bo'lishi.
- 2. Niyat xolis Alloh uchun bo'lishi.

O'ziga ma'naviy bir maqom olish va xalqqa so'zini o'tkazish uchun yig'lashning hech bir qiymati yo'qdir.

Zero, Janobi Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam: "Muhaqqaq, amallar niyatlarga ko'radir. Har kimsaga faqatgina niyat qilgani (narsasi) bordir", deb marhamat qilganlar.

DUNYO UCHUN YIG'LASH

Mo'minlar, aslida, moddiy yo'qlik yoki dunyoviy bir ish uchun yig'lamasliklari kerak. Borlikni va yo'qlikni beruvchi Allohdir.

O'likning orqasidan ham yig'lamasliklari va faryodu fig'on ko'tarmasliklari kerak. Ovoz chiqarmasdan rahmat ko'zyoshlari to'ksalar, joiz.

CHIROYLI VA MAQTALGAN KO'ZYOSHI

Kitob va sunnatga uyg'un bo'lgan ko'z yoshi maqtalgandir. Bu kitobda quyidagi holatlarda yig'lash haqida bayon etamiz:

- 1. Gunohlariga yigʻlash.
- 2. Xatolariga yig'lash.
- 3. Vagtni bekor o'tkazganiga yig'lash.
- 4. Islomda mukammal yashay olmaganiga pushaymon bo'lib yig'lash.
- 5. Alloh qo'rquvida yig'lash.
- 6. Oxirat o'ylari bilan yig'lash.
- 7. Kur'oni karim o'kib yig'lash.
- 8. Din uchun yig'lash.
- 9. Yashirin yigʻlash, insonlar koʻz oʻngida yigʻlamaslik.

Najot va saodat yo'li insonning xatolariga yig'lashi orqali o'tadi: "Uqba ibn Omir roziyallohu anhu hazratlaridan rivoyat qilinadi. U kishi dedilar:

Men: "Yo Rasululloh! Najot va saodat qaerda?" deb so'radim.

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar:

"Tilingni saqla! Uyingni keng ol! Xatpolaringdan yig'la! (Termiziy, 233).

ALLOHDAN QO'RQUV

"Alloh taolodan qo'rqib yig'lagan odam, sog'ilgan sut o'z joyiga qaytgunicha, jahannam otashiga kirmaydi (ya'ni, abadiyyan jahannamga kirmaydi). Alloh yo'lida qo'ngan chang bilan jahannam olovining tutuni jamlanmaydi" (Nasaiy, "Sunan", 3057).

QUR'ONI KARIMNI O'QIYOTIB YIG'LASH

Janobi Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Albatta, bu Qur'on qayg'u bilan nozil bo'ldi. Sizlar uni o'qiganingizda yig'langiz! Yig'lay olmasangiz, yig'laganday bo'lingiz!" (Ibn Moja, 1337).

DIN UCHUN YIG'LASH

Din uchun yigʻlash haqida Janobimiz sollallohu alayhi va sallam bunday deganlar: "Din haqdor ahllar qoʻlida boʻlganida yigʻlamanglar! Lekin din noahllar qoʻliga oʻtganida, yigʻlanglar!" (Ahmad, "Musnad", 23482).

Imom Busiriy (q.s.) hazratlari "Qasidai Burda"larida bunday deganlar: "Bas, haromlar bilan to'lgan ko'zlardan yosh to'k, pushaymonlikda parhezkor bo'l!" (23-bayt).

Harbutiy rahmatullohi alayh hazratlari bu baytning sharhi so'ngida bunday deganlar: "Agar darsingni o'qiyotganingda qaysi bir joyi qiyin kelsa, u yerni tushunishga qiynalsang, mana shu bayti sharifni o'qi. Alloh taoloning izni bilan, muhaqqaq, o'sha dars senga ochiladi va juda yaxshi tushunib olasan".

FARISHTALAR YIG'LASHNI O'LCHAY OLMAYDILAR

Abu Hozim roziyallohu anhu deydilar: "Jabroil alayhissalom Janobimiz sollallohu alayhi va sallam huzurlariga tushdilar. Sahobalardan birlari yigʻlar edi. Jabroil alayhissalom soʻradilar:

-Bu kim?

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam iltifot qildilar:

-Bu falonchi.

So'ngra Jabroil alayhissalom:

-Odam bolalarining barcha amallarini o'lchay olamiz. Yig'lashlari bundan mustasno. Albatta, Alloh taolo bir tomchi ko'z yoshi sababli jahannamdan dengizlarni so'ndiradi, -dedilar" (Qurtubiy tafsiri, 17-sahifa, 113. "Dorul-fikr", Bayrut, 1415).

JAHANNAM OTASHINI FAQATGINA KO'Z YOSHLARI SO'NDIRADI

Rivoyat qilinishicha: «Qiyomat kuni togʻdek bir otash parchasi jahannamdan chiqib Muhammad sollallohu alayhi va sallam ummatlari tomon hujum qiladi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam ummatlarini bu olovdan qutqarmoqchi boʻladilar. Olov esa hech oʻchmaydi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam Jabroil alayhissalomni

chaqiradilar. Jabroil alayhissalom ozgina suv keltirib beradilar. Va: "Buni olov ustidan to'king!" deydilar. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam u ozgina suvni ummatlari ustiga kelayotgan olovga sepadilar, olov darhol so'nadi. Shunda Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam Jabroil alayhissalomdan:

"Yo Jabroil, olovni darhol so'ndira olgan bu suv ganday suv edi?" deb so'raydilar.

Jabroil alayhissalom:

"Bu sizning ummatingiz to'kkan ko'z yoshlari, yolg'iz qolganlarida Alloh qo'rquvidan oqizgan ko'zyosh suvlari edi. Alloh taolo bu ko'z yoshlarini qiyomatga qadar saqlashimni menga buyurdi! Men ham Siz uchun muhofaza qildim", deydilar».

PAYG'AMBARIMIZ SOLLALLOHU ALAYHI VA SALLAMNI YIG'LATGAN HODISALAR

Koinot Sarvari sollallohu alayhi va sallam janobimiz faqat qudsiy sabablar bilan yigʻlaganlarini koʻramiz:

- 1. Alloh qo'rquvidan;
- 2. Qur'oni karimni eshitib;
- 3. Alloh sevgisidan;
- 4. Vafot etgan kimsaga marhamatlaridan;
- 5. Ummatlariga bo'lgan shafqatlaridan yig'laganlar.

UMMATLARIGA SHAFQATLARIDAN YIGʻLASHLARI

Abdulloh ibn Amr ibn Os roziyallohu anhu hazratlaridan rivoyat qiladi: "Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam hazratlari Ibrohim alayhissalom haqlaridagi:

"Parvardigorim, u butlar koʻpdan-koʻp odamlarni yoʻldan ozdirdilar. Bas, kim menga ergashsa, ana oʻsha mendandir (ya'ni, mening dinimdadir). Kim menga isyon qilsa, yana Oʻzing Magʻfiratli, Mehribonsan (ya'ni, unday kimsalarni ham Haq Yoʻlga hidoyat qilishga qodirsan)" (Ibrohim surasi 36-oyat mazmuni).

Iso alayhissalom haqlaridagi:

"Agar ularni azoblasang, ular Sening (ojiz) bandalaring. Agar ularni mag'firat qilsang, albatta Sen O'znng Qudrat, Hikmat egasidirsan" (Moida surasi 118-oyat mazmuni) oyatlarni ham tilovat qildilar.

Keyin qo'llarini ko'tarib: "Allohim! Ummatim, ummatim..." deb yig'lay boshladilar. Alloh taolo Jabroil alayhissalomga amr qildi; "Ey Jabroil! Rasulim Muhammad sollallohu alayhi va sallamning yoniga bor! Rabbing uning nima uchun yig'laganini yaxshi biladi, sen undan nima uchun yig'laganini so'ra!"

Jabroil alayhissalom Janobimiz sollallohu alayhi va sallam huzurlariga kelib, nima uchun yigʻlaganlarini soʻradilar. Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallam Jabroil alayhissalomga sababini aytdilar. Har narsani yaxshi biluvchi Alloh taolo Jabroil alayhissalomga amr qildi: "Ey Jabroil! Muhammadning yoniga bor! Unga: "Albatta, Biz yaqinda ummating haqidagi narsadan seni rozi qilamiz va seni unutmaymiz", degin!" (Muslim, "Sahih", 301).

JANOBIMIZ SOLLALLOHU ALAYHI VA SALLAMNING ANSORLAR UCHUN YIGʻLASHLARI

Said ibn Yazid roziyallohu anau aazratlaridan rivoyat qilinadi: «Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam Hunayn jangi oxirida Havozin qabilasidan olingan g'animatni tarqatdilar. Uni Makka axlidan gurayshiylar va boshqalar olishdi. Ansorlar bundan bir oz xafa bo'lishdi. Bundan xabar topgan Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam ansorlar bo'lgan joyga bordilar va: "Ansorlardan bo'lmagan kishilar chigib turishsin, - deb buyurdilar. So'ng Janobimiz sollhllohu alayhi va salam shahodat va Allohga hamdu sanolar aytib, bunday dedilar: - Ba'zi kishilarni tanlab, ularga g'animat berganim haqidagi so'zlaringazdan xabarim bor. Bu ishimning sababi ularning galbini Islomga moyil qilish edi. Shoyad ular bundan so'ng shahodatga keladilar va Alloh ularning qalblarini Islomga bog'laydi" - Va yana davom etib, marhamat qildilar: - Ey ansorlar jamoasi! Alloh taolo sizlarga imon bergani bilan minnatli emasmi? Sizlarni mukarram va Islomga xizmat qilishdek sharaf bilan xos kishilaridan qilmadimi? Alloh taolo sizlarni ismlarning eng go'zali - "Ansorulloh" (Allohning yordamchilari), "Ansori Rasulillh?" (Alloh Rasulining yordamchilari) ismlari bilan atamadimi? Agar hijrat bo'lmasa edi, albatta, men ansorlardan birlari bo'lar edim. Agar butun insonlar bir vodiyga borsalar, siz ansorlar esa, boshqa vodiyga borsangiz, albatta men sizlar turgan vodiyga borar edim. Boshqa odamlar bu g'animatlar - qo'ylar, sigirlar, tuyalar bilan borganida, sizlar esa Rasululloh bilan borishlaringizga rozi emasmisizlar?!"

Ansori kirom Janobimiz sollallohu alayhi va sallamning bu so'zlarini eshitib, juda ham sevinishdi va jo'shib: "Rozimiz!" deyishdi.

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qilib so'radilar: "Aytganlarim borasida sizlar nima deysizlar?"

Ansori kirom bunday deb javob berishdi: "Ey Allohning Rasuli! Siz bizni zulmat ichida topdingiz, Alloh taolo Siz sababli bizni nurga chiqardi. Siz bizni jahannam yoqasida ko'rdingiz, Alloh taolo Siz sababli bizni qutqardi. Siz bizni zalolatda topdingiz, Alloh taolo Siz sababli hidoyat berdi. Biz ham Alloh taoloni Rabbimiz, Islomni dinimiz va Sizni sollallohu alayhi va sallam Payg'ambarimiz deb qabul qildik va rozi bo'ldik. Ey Allohning Rasuli sollallohu alayhi va sallam! Halolning kengligida istaganingizni qilavering". Keyin Janobimiz sollallohu alayhi va sallam iltifot qildilar: "Allohga qasam! Agar sizlar bu aytganlaringizdan boshqa narsani, ya'ni, Siz qavmingizdan hijrat qilib biz tomon keldingiz, biz Sizni bag'rimizga bosdik; Sizni qavmingiz yolg'onchiga chiqardi, shu holatda biz Sizni tasdiq qildik; Siz ozchilik va yordamsiz ekaningizda biz yordam berdik; Sizdan insonlar rad qilib, qabul qilmagan masalalarni biz Sizdan qabul qildik, deganlaringizda ham sizlarni tasdiq qilgan bo'lar edim".

Ansori kirom esa: "Minnat, ikrom, fazlu karam Alloh va Uning payg'ambarinikidir! Bizning va bizdan boshqalarning haqlari..." deb so'zlarini tamom qilmasdan yig'lab yuborishdi. Ko'p uzoq yig'lashdi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam ham ansorlar bilan birqa yig'ladilar.

Keyin ulardan rozi bo'ldilar.

Ular Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallamga sohib edilar. Bu esa barcha molu dunyodan ustun, fazilatli va havas qilishga arzigulik edi.

HAZRATI ALI ROZIYALLOHU ANHU UCHUN YIGʻLASHLARI

Ibn Abbos roziyallohu anhu rivoyat qiladi: «Janobimiz sollallohu alayhi va sallam, Ali roziyallohu anhu va men Madinai munavvaraning boʻston va bogʻlari joylashgan yerga bordik. U joydagi bir bogʻchaga kirdik. Hazrati Ali roziyallohu anhu: "Yo Rasululloh! Bogʻcha qanday ham goʻzal ekan", dedi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat hildilar:

"Jannatdagi sening bogʻchang bundan ham goʻzaldir!" Keyin qoʻllari bilan muborak bosh va soqollariga ishorat qilib, yigʻlay boshladilar - "Nega yigʻlayapsiz?" deb soʻradik. Shunda Janobimiz sollallohu alayhi va sallam: "Toki men bor ekanman, qavming qalblaridagi kinu adovatni izhor qila olmaydilar" dedilar. ("Majmuz-zavoid", 9/118).

MUSULMON BO'LGAN OTA-O'G'IL HOLATIGA YIG'LASHLARI

Imron ibn Husayndan rivoyat qilinadi: «Bir kuni qurayshiylar otam huzuriga kelishdi. Ular otamni hurmat qilishar va oʻzlarining kattalari deb bilishar edi. "Biz uchun u odam (Muhammad sollallohu alayhi va salam) bilan gaplashib qoʻy! U bizning olihalarimizni haqorat qilyapti", deb soʻz boshlashdi ular».

Barchalari to'planib, bir kuni Janobimiz sollallohu alayhi va sallam huzurlariga kelishdi va kulbalarining eshigi yaqiniga o'tirishdi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam otam Husaynni nazarga olib, bizga iltifot qildilar:

"Shayxga joy bo'shatinglar!"

Men ham, boshqa ashob ham otamni juda yomon ko'rar edik. U gapira boshladi: "Sen haqingda eshitganim u so'zlar nima? Sen olihalarimizni haqorat qilayotgan emishsan, holbuki, otang bu borada haqni himoya qiladigan, yaxshi bir kishi edi".

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam:

"Ey Husayn! Albatta, mening otam va sening otang otashdadirlar! - dedalar. So'ngra: - Ey Husayn! Nechta ma'budga sig'inasan?" deb so'radilar.

Husayn:

"Yerdagi bitta va ko'kdagi yettitaga", deb javob qildi.

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam dedilar:

"Senga biror zarar kelsa, gay biriga duo gilasan?"

Yana savol berdilar:

"Mulking talofat ko'rsa, gay biriga duo gilasan?"

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar:

"Senga faqat va faqat Allohga ibodat qilish vojibdir! Holbuki, sen Unga shirk qo'shyapsan. Shukrda sen Uni rozi qilyapsanmi yoki senga g'olib bo'lishidan qo'rqyapsanmi?"

"Yo'q, bulardan hech biri emas, - dedi Husayn va so'zida yana davom etdi: - Men Sen kabi so'zlay olmasligimni tushunib yetdim".

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam iltifot qildilar:

"Ey Husayn! Musulmon bo'lgin, omonlik topasan!"

"Mening gavmim va urug'-aymog'im bor. Ularga nima deyman?"

"Allohim! Ishlarim to'g'ri bo'lishi uchun Sening hidoyatingni so'rayman. Allohim, menga foyda beradigan ilmimni orttir", deb aytgin».

Husayn bu duoni o'qidi. Musulmon bo'lib o'rnidan turdi. Men otamning hurmati uchun oyoqqa turdim. Uning boshi, qo'l-oyoqlarini o'pdim.

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam bu xolatni koʻrib, yigʻladilar va: "Husaynning oʻgʻli Imron qilgan ishga yigʻlayapman. Husayn ichkariga kofir holida kirganida Imron oʻrnidan turmadi, hattoki u tomon qayrilib ham qaramadi. Husayn musulmon boʻlganida esa uning haqqiga rioya qildi.

Imronning bu harakatidan to'lginlanib, yig'ladim" - dedilar.

Husayn ketmoqchi bo'lganida Janobimiz sollallohu alayhi va sallam ashoblariga iltifot qildilar:

"O'rinlaringizdan turib, Husaynni uyigacha kuzatib qo'yingiz!"

Husayn tashqariga chiqqan edi, qurayshiylar uning bu holatidan jahllari chiqdi va to'ng'illab haqorat qilishdi. Keyin qaytib ketishdi".

UMMATLARI UCHUN YIG'LASHLARI

Anas roziyallohu anhu rivoyat qiladi:

«Biz Rasululloh sollallohu alayhi va sallam huzurlarida edik. Shunday tabassum qildilarki, hatto tishlari ko'rindi".

Umar roziyallohu anhu so'radi: "Yo Rasululloh, nega kuldingiz?"

Payg'ambarimiz alayhissalom dedilar: "Ummatimdan ikki kishi Robbul-azza huzurida tiz

[&]quot;Ko'kdaqiqa".

[&]quot;Ko'kdagiga".

cho'ktirilgan holda hisob qilinardilar. Ulardan biri: "Ey Rabbim! Bu birodarimdan mening haqqimni ol!" deydi. Alloh taolo deydi: "Birodaringning haqqini ber!"

Ikkinchisi deydi: "Ey Rabbim! Mening yaxshilik va savoblarimdan hech narsa qolmadi". Birinchisi deydi: "Ey Rabbim! Gunohlarimdan unga yukla".

Shunda Rasululloh sollallohu alayhi va sallam ovoz chiqarib yigʻladilar". Keyin Nabiy sollallohu alayhi va sallam dedilar: "Bu oʻsha buyuk Kun uchundir. U Kun kishi oʻzining gunohlari yuklatiladigan boshqa kishiga muhtoj boʻladi! Haqqini talab qilgan kishiga Alloh taolo: "Boshingni koʻtargin! Jannatlarga qara!" deydi.

U kimsa boshini ko'tarib: "Ey Rabbim! Kumushdan shaharlar, tillodan saroylar ko'ryapman. Yana yoqutlar bilan bezatilgan...Bular qaysi payg'ambarniki yoki qaysi siddiqniki yoxud qaysi shahidniki?" deb so'raydi.

"Kim bahosini bera olsa, o'shaniki!" deydi Alloh taolo. U kishi yana so'raydi: "Ey Rabbim! Bularning bahosini berishga kimning qurbi yetadi?"

Alloh taolo deydi: "Sening". Boyagi kimsa: "Nima qilib?" deb so'raydi. Alloh taolo deydi: "Birodaringni kechirishing bilan!"

U kishi: "Ey Rabbim! Birodarimni kechirdim", deydi. Shunda Alloh taolo: "Birodaringning qo'lidan ushla! Ikkovingiz jannatga kiring!" deydi.

Keyin Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam so'zlarida davom etib: "Allohdan qo'rqing! Taqvo qiling! Birodarlaringiz orasini isloh qiling! Aniqki, Alloh taolo Qiyomat kuni mo'minlarning orasini isloh qilib, to'g'rilaydi" dedilar ("Kanzulumma", 8873).

Janobimiz sollallohu alayhi va sallamni ummatlaridan bir kishining og'ir vaziyatda qolishi yig'latgan edi. Qiyomat kuni Alloh taolo huzurida ummatlari tushadigan hol uchun yig'ladilar. Ovoz bilan yig'ladilar... Sizga, ey seviklimiz Rasululloh, koinot zarralari, dengizlar ko'pigi, daraxtlar bargi, yomg'iru qor tomchilari, quyoshning alvon nurlari, nabotot mevalari adadicha salotu salomlar bo'lsin!

TIRIKLAY KO'MILGAN QIZLAR UCHUN YIG'LASHLARI

Vaziyn roziyallohu anhu rivoyat qiladi: "Bir odam Janobi Rasululloh sollallohu alayhi va sallam huzurlariga keldi va soʻzlay boshladi: "Yo Rasululloh! Biz jaholat ahli edik. Butlarga sigʻinar edik. Va qizlarimizni tiriklay koʻmar edik. Mening bir qizim bor edi. Gapga tushunib, chaqirsa, javob beradigan boʻlib qolgan edi. U mening ovozimdan juda xursand boʻlardi. Bir kuni yonimga chaqirib, orqamdan ergashtirdim. Oilam va ahlimdan uzoq boʻlmagan bir quduq yoniga boshlab bordim. Keyin sevimli qizimning qoʻlidan tortib, quduq ichiga otib yubordim. Uning soʻnggi soʻzlari "Otajon, otajonim!" deb qolishi boʻldi".

Rasululloh sollallohu alayhi va sallam yigʻlay boshladilar. Uzoq yigʻladilar. Atroflarida oʻtirganlardan biri haligi odamga: "Sen Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallamni

g'amgin qilding!" dedi. Shunda Rasululloh sollallohu alayhi va sallam: "Unga tegmanglar! U o'zi uchun muhim bir narsa haqida so'ramoqchi", - dedilar. Keyin boyagi odamga qarab: - "Voqeani qaytadan aytib ber!" dedilar. U odam yana bir bor so'zlab berdi. Rasululloh sollallohu alayhi va sallam yana yig'lay boshladilar. hatto ko'z yoshlari soqollarini ho'l qilib yubordi. Keyin bunday dedilar: "Alloh taolo johiliyat zamonida qilingan barcha gunohlarni kechirdi. Sen amalingni boshqatdan boshla!" (Dorimiy, 2).

QUR'ONI KARIM O'QILGANIDA YIG'LAGANLARI

Abdulloh ibn Mas'uddan roziyallohu anhu rivoyat qilinadi:

«Rasululloh sollallohu alayhi va sallam: "Menga Qur'on o'qib ber!" dedilar. "Ey Allohning Rasuli! Men Sizga Qur'on o'qib beraymi? Axir Quron Sizga nozil bo'lgan-ku?" dedim men. Rasululloh sollallohu alayhi va sallam: "Ha, shunday. Ammo men boshqadan eshitishni yaxshi ko'raman", deb marhamat qildilar».

Ibn Mas'ud roziyallohu anhu davomida deydilar:

«Niso surasini ochdim. Va Rasululloh sollallohu alayhi va sallamga o'qiy boshladim:

"(Ey Muhammad (alayhissalom), **Biz har bir ummatdan** (oʻsha ummatning paygʻambarini) **guvoh keltirganimizda va Sizni ana oʻshalarning** (barchalari) **ustida guvoh qilganimizda** (insonlarning holi) **qandoq boʻlur?!»** (41) degan oyatga kelganimda Nabiy sollallohu alayhi va sallamning koʻzlarndan yoshlar oqayotganini koʻrdim" (bir oz farqli lafzlar bilan Buxoriyning "Sahih"ida ham kelgan, 4662; Ahmad, "Musnad", 3434).

NEVARALARI HUSAYN ROZIYALLOHU ANHUNING SHAHID BO'LISHIGA YIG'LASHLARI

Ummu Salama roziyallohu anhu onamizdan rivoyat qilinadi:

«Bir kuni Allohning elchisi sollallohu alayhi va sallam uyimda edilar. "Yonimga hech kim kirmasin!" deb farmon qildilar. Ichkariga Husayn kiribdilar. Men Rasulullohning muborak qalblari toʻlib yigʻlaganlarini eshitdim. Ichkariga kirsam, Husaynni bagʻrilariga bosib, boshini silar va yigʻlar edilar.

"Allohga qasam, Husaynning qachon kirganini bilmay qolibman", dedim men. Rasululloh dedilar:

"Jabroil alayhissalom hozir biz bilan, shu yerdalar. Mendan: "Husaynni sevasizmi?" deb so'radi. "Dunyoda albatta!" deb javob berdim. Shunda Jabroil alayhissalom: "Aniqki, ummatingiz Husaynni Karbalo degan joyda shahid etadilar!" deb aytdi. Keyin o'sha joyning tuprog'ini menga ko'rsatdi".

Yillar o'tib, Imom Husayn shahid etilishlarini eshitgan zamon: "Bu joyning nomi nima?"

deb so'radilar. "Karbalo!" deyildi. Shunda: "Alloh va Rasuli rost so'zlaydi! "Karb" – g'am va "Balo" -balo, deb qo'ydi»- Boshqa bir rivoyatda bunday keladi: "Allohning Rasuli to'g'ri so'zlaydilar! "Karb" – g'am va "balo" - balo tuprog'i!" ("Kanzulumma", 37669).

ASHOBI SUFFA BILAN BIRGA YIGʻLASHLARI

Abu Hurayra roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi: «Kulasizlar-u, yigʻlamaysizlar!" oyati tushganida Ashobi suffa: **"Inna lillahi va inna ilayhi roji'un"** (Baqara surasi, 157-oyat), deyishdi. Keyin yigʻlay boshlashdi, hatto yonoqlari hoʻl boʻldi. Ularning yigʻilganlarini eshitgach, Rasululloh sollallohu alayhi va sallam ham yigʻlay boshladilar. Va bunday dedilar:

"Allohdan qo'rqib yig'lagan kimsa jahannamga kirmaydi! Alloh taologa ma'siyat va gunoh qilishda davomli bo'lgan kimsa esa jannatga kirmaydi! Agar sizlar hech gunoh qilmaganingizda Alloh taolo, albatta, sizlarni ketkazib o'rningizga kechirishi va rahm qilishi uchun gunohlariga darhol tavba qiladigan qavmni keltirar edi. Albatta, Alloh kechiruvchi va o'ta rahmli Zotdir" (Qurtubiy tafsiri, 17-sahifa, 112. "Dorul fikr", Bayrut, 1415h.)

ONA VA OTALARI UCHUN YIGʻLASHLARI

Hazrati Oyisha roziyallohu anho onamiz rivoyat qiladilar: "Rasululloh sollallohu alayhi va sallam bilan birga Vado hajini tugatdik. Tuyada, mening orqamda oʻtirgan hollarida borar edik. U Zot yigʻlay boshladilar. Juda ham qaygʻuli yigʻladilar. Men ham yigʻlab yubordim. Soʻng Allohning Rasuli tuyadan tushdilar, jilovini qoʻlimga berib: "Ey Humayro! Ushla..." dedilar. Tuyadan oʻngga tomon qarab bordilar. Uzoq muddat koʻrinmay qoldilar. Keyin yonimga sevinchli va tabassum bilan qaytib keldilar. Men u Zotga: "Ona-otam sizga fido boʻlsin, ey Allohning Rasuli! Yonimdan ketayotganingizda hazin, gʻamgin edingiz, qaytganingizda sevinchli va tabassumli ekaningizni koʻrdim. Nima boʻldi, yo Rasululloh?" dedim. Bunga javoban Janobimiz sollallohu alayhi va sallam dedilar: "Onam Ominaning qabri yoniga bordim. Rabbim Allohdan onamning tirilishini soʻrab duo qildim. Alloh onamni tiriltirdi, onam menga imon keltirdilar..."

SHUKR QILGUVCHI BANDA BO'LISH UCHUN YIG'LASHLARI

A'to ibn Abu Raboh roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi: "Bir kuni Oyisha roziyallohu anhu onamiz huzurlariga kirib, Rasululloh sollallohu alayhi va sallamning eng ajib holatlari haqida gapirib berishlarini so'radim. Hazrati Oyisha roziyallohu anhu onamiz yig'lab yubordilar va bunday so'z boshladilar:

"Qaysi birini aytib beray, barcha hollari ajoyib edi. Bir kecha yonimga keldilar. Birga yotoqqa kirdik. Badanlarimiz bir-biriga tegib turardi. "Ey Abu Bakrning qizi! Men endi Rabbimga ibodat qilayin", dedilar. Men: "Sizga yaqin boʻlishni men juda yaxshi koʻraman", dedim va u Zot oʻrinlaridan turdilar, Borib meshdan tahoratga suv oldilar. Tahorat olayotib, koʻp suv ishlatmadilar. Keyin namozga turdilar. Shu holda yigʻlay boshladilar. hatto koʻz yoshlari koʻkraklariga oqdi. Rukuga bordilar, yigʻladilar. Sajdaga

bordilar, yigʻlayverdilar. Sajdadan muborak boshlarini koʻtarganlarida ham yigʻlayotgan edilar. Oʻsha kecha faqat shunday oʻtdi. Bilol roziyallohu anhu kelib namozga azon aytguniga qadar yigʻidan toʻxtamadilar. "Ey Allohning Rasuli! Nega yigʻlaysiz? Sizni yigʻlatgan nima? Sizning avvalgi va keyingi barcha gunohlaringiz kechirilgan-ku?" deb soʻradim.

Rasululloh sollallohu alayhi va sallam menga: "Shukr qiluvchi bandalardan bo'lmayinmi? Axir Alloh taolo:

"Albatta, osmonlar va Yerning yaralishida hamda kecha bilan kunduzning almashib turishida ahl egalari uchun bir Yaratuvchi va Boshqarib turuvchi Zot borligiga oyat-alomatlar bordir. Ular turganda ham, oʻtirganda ham, yotganda ham Allohni eslaydilar hamda osmonlar va Yerning yaratilishidan tafakkur qilib (deydilar) "Parvardigoro, bu (borliq)ni behuda yaratganing Yoʻq! Sen (behuda biron ish qilish aybidan) Poksan! Oʻzing bizni jahannam azobidan asragil!" (Oli Imron surasi, 190-191-oyatlar mazmuni) oyatlarini nozil qilgan-ku!" dedilar".

QABRGA HOZIRLIK UCHUN YIG'LASHLARI

Barro ibn Ozib roziyallohu anhu rivoyat qiladi:

«Biz Rasulullo?h sollallohu alayhi va sallam bilan birga edik. U Zot bir jamoani koʻrdilar va: "Ular nimaga toʻplanib turishibdi?" deb soʻradilar. "Qabr qazish uchun", deb javob berishdi. Shu payt Rasululloh sollallohu alayhi va sallam bir hayajonlandilar. Soʻngra ashoblaridan tezda ayrilib, haligi jamoa tomon bordilar va qabr yoniga oʻtirdilar. Nima qilyaptilar ekan, deb u Zotga qaradim. Muborak boshlari ikki qoʻllari orasida ekanini koʻrdim. Rasululloh sollallohu alayhi va sallam yigʻlar edilar. Hatto koʻz yoshlari tomchilab tuproqni hoʻl qilmoqda edi.

Keyin bizga qaradilar va: "Ey birodarlarim! Shunday bir kun uchun hozirlik ko'ring!" dedilar» ("Musnadi Ahmad", 1/786).

QUYOSH TUTILGANIDA YIG'LASHLARI

Abdulloh ibn Umar roziyallohu anhudan rivoyat gilinadi:

"Rasululloh sollallohu alayhi va sallam hayotlik chogʻlarida bir kuni quyosh tutildi. U Zot namoz oʻqidilar. Qiyomda uzoq qoldilar. Keyin rukuga bordilar. Rukuda ham uzoq qoldilar. Keyin muborak boshlarini koʻtardilar. Yana uzoq qoldilar...

(Shu'ba (roziyallohu anhu): "Men yaxshilab kuzatib turdim, sajdada ham uzoq qoldilar", deydi.) Sajda qilgan holatlarida yigʻlay boshladilar, keyin oʻsha holatda: "Yo Rabbim! Bu bilan meni azoblama, men ular orasidaman", deb duo qildilar.

Namozdan so'ng bunday dedilar:

"Menga jannat ko'rsatildi. Shunday ko'rsatildiki, agar qo'limni cho'zsam, mevalaridam uza olardim. Va jahannam ham ko'rsatildi. Shunday ko'rsatildiki, uning issig'ligi sizga zarar bermasin deb pufladim. Jahannamda ikki tuyamni o'g'irlagan o'g'rini ko'rdim. (Allohning rasuli Ka'baga qurbonlik uchun hadya qilgan ikki tuyalarini mushriklardan biri o'g'irlab ketgan edi.) Jahannamda hojilar molini o'g'irlaydigan Bani Da'da birodarini ko'rdim. (O'sha odamdan so'ralganida, "Bu Mihjanning ishi", deb javob qiladi.) "Jahannamda uzun bo'yli, qizilga moyil qora xotinni ko'rdim. Bu xotin uyida bir mushukni bog'lab qo'yib, unga yegulik ham, suv ham bermagan. hatto yerdagi xasharotlarni ham yeyishga qo'ymagan. Shu tariqa o'limiga sabab bo'lgani uchun azoblanmoqda edi... Albatta, quyosh va oy birovniig o'limida yoki tug'ilishida tutilmaydi. Lekin ular Allohning belgilaridan ikki belgidir. Bas, agar ulardan biri tutilsa (yoki: "ularga boshqa bir shunga o'xshash holat yetsa", dedilar chamamda), darhol Allohning zikriga shoshilinglar!" (Ahmad, "Musnad", 6473).

NAMOZDA YIG'LASHLARI

Abdulloh ibn Shixxiyr roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi:

"Rasululloh sollallohu alayhi va sallam hazratlari huzurlariga bordim. Namoz o'qiyotgan ekanlar. Yig'layotganlari sababli muborak ko'ksilaridan qaynashdagiga o'xshash ovoz eshitilardi" ("Riyozus-solihiyn", 449-hadis).

HALOK BO'LGAN QAVMLAR MAKONIDA TAFAKKUR VA KO'ZYOSH

Janobi Rasululloh sollallohu alayhi va sallam ashoblari bilan birga Tabukka ketayotib, Samud qavmining diyori hijrdan o'tdilar. Shunda ashoblariga: "Azob ko'rayotgan bu qavm makoniga yig'lamasdan kirmanglar! Agar ulardan ibrat olib, yig'lay olmasalaring, ularga yetgan azob sizlarga ham kelmasin uchun u joylardan (tez) qaytinglar!" deb marhamat qiddilar. (Buxoriy, "Sahih", 415)

BADRDA YIG'LASHLARI

Anas roziyallohu anhu rivoyat qiladi: "Umar ibn Xattob roziyallohu anhu bunday deganlar:

«Badr kuni Rasululloh sollallohu alayhi va sallam mushriklar tomon qaradilar, ular ming kishi edi. Biz esa uch yuz oʻn uch kishi edik. Soʻngra qibla tomonga qayrildilar. Muborak qoʻllarnni koʻtarib, Rabbilariga yolvordilar: "Allohim! Menga aytgan va'dangni keltir. Allohim! Bergan va'dangni keltir. Allohim! Agar bu Islom jamoasini halok qilsang, yerda Senga ibodat qiluvchilar qolmaydi."

Alloh taolo oyat nozil qildi:

"O'shanda sizlar Parvardigoringizdan madad tilaganingizda, U sizlarga ijobat qilib: "Men sizlarga ketma-ket keladigan ming farishta bilan madyad berurman", dedi" (Anfol surasi 9-oyat mazmuni).

Oyat ortidan farishtalar Rasululloh sollallohu alayhi va sallamga yordamga kelishdi. Ibn Abbos roziyallohu anhu rivoyat qiladi: «Urush tugadi, asirlar qo'lga olindi. Rasululloh sollallohu alayhi va sallam Abu Bakr bilan Umar roziyhllohu anhumdan: "Bu asirlar haqida nima hukm berasizlar?" deb so'radilar.

Abu Bakr javob qildi:

"Ey Allohning Rasuli! Ular amakilaringiz bolalari va qarindoshlaringizdir. Bular evaziga qarshi tomondan fidya olganingiz yaxshi deb o'ylayman. Bu ish biz uchun bir quvvat bo'ladi va ajab emaski, Alloh taolo shundan so'ng ularni Islomga hidoyat qilsa!"

Keyin Nabiy sollallohu alayhi va sallam Umar roziyallohu anhudan so'radilar: "Ey Ibn Xattob! Siz nima deysiz?"

Shunda Umar roziyallohu anhu: "Yo'q, Allohga qasam! Ey Allohning Rasuli! Men Abu Bakr roziyallohu anhuning so'zlariga qo'shilmayman. Bo'yinlaridan urishimiz (chopishimiz) uchun ularni bizga topshiringizni to'g'ri deb bilaman. Uqayl roziyallohu anhuning o'rniga chopish uchun Ali roziyallohu anhuga birortasini bering... Falonini falonchiga bering, ba'zi kishilarimiz o'rniga bo'yinlaridan kessinlar. Chunki bu asirlar kufrning boshida turganlar va ilk raqiblarimizdir!" deb javob berdi. Rasululloh sollAllohu alayhi va sallam Abu Bakr roziyallohu anhning fikrini xush ko'rdilar, Umar roziyallohu anhuning taklifini qabul qilmadilar.

Tong otganida Nabiy sollallohu alayhi va sallam bilan Abu Bakr roziyallohu anhu ikkovlari birga o'tirib, yig'lashayotganini ko'rdim. "Yo Rasululloh! Nega yig'layapsizlar, menga ayting. Men ham birga yig'layin!" deb so'radim.

Nabiy sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Sen ham yigʻla! Birodarlaridan fidya olib, asirlarni ozod qilishlari uchun aytilgan taklifga sen ham yigʻla! Haqiqatan ularning azoblari bundan ham ogʻir ekani menga bildirildi".

Alloh taolo oyatlarni nozil qildi:

"Agar Alloh tomonidan (bilmasdan qilgan xatoni kechirishligi) yozib qo'yilmaganida edi, albatta sizlarga (tovon) olganinglar sababli ulug' azob yetgan bo'lur edi.

Endi o'lja qilib olgan narsalaringizni halol-pok holda yeyaveringlar va Allohdan qo'rqinglar! Albatta Alloh Mag'firatli, Mehribondir" (Anfol surasi, 68-69-oyatlar, mazmuni).

Alloh taolo o'ljani shu tarz halol qildi (Muslim, 1763; bir oz farqli lafzlar bilan Termiziyda ham keltirilgan, 3081).

YAQIN QARINDOSHLARI UCHUN YIGʻLASHLARI

Anas rozivallohu anhudan rivoyat qilinadi:

«Va yaqin qarindosh-urugʻlaringizni (Allohning azobidan) ogohlantiring!" (Shuaro surasi, 214) oyati nozil boʻlganida Nabiy sollallohu alayhi va sallam yigʻladilar. Keyin yaqin qarindoshlarini jamlab, ularga: "Ey Abdumannof oʻgʻillari! Nafsingizni jahannam alovidan qutqaring! Ey Abdulmuttalib oʻgʻillari! Nafsingizni jahannam olovidan qutqaring! Ey Hoshim oʻgʻillari! Nafsingizni jahannam olovidan qutqaring!" deb xitob qildilar. Soʻngra qizlari Fotima roziyallohu anhoga qaradilar va: "Ey Muhammadning qizi Fotima! Nafsingni jahannam olovidan qutqar! Alloh huzuridagi hech bir azobdan sizlarni qutqara olmayman. Faqat sizlarga yaqinligim bor, tez orada bu yaqinlikdan soʻralaman!" dedilar».

XUTBADA YIG'LASHLARI

Ibn Umar roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi:

"Bir kuni Rasululloh sollallohu alayhi va sallam xitob qilib: "Ikki buyuk narsani unutmanglar - jannat va jahannamni!" dedilar va yigʻlay boshladilar. Hatto koʻz yoshlari muborak soqollarini hoʻlladi. Soʻngra soʻzlarini davom ettirdilar: - Muhammadning nafsi izmida boʻlgan Allohga qasam! Agar sizlar oxirat ishlaridan men bilganlarimni bilganingizda, albatta, togʻlarga ketardingiz va boshlaringizga tuproq sochardingiz".

JA'FAR ROZIYALLOHU ANHU SHAHID BO'LGANIDA YIG'LAGANLARI

Asmo binti Umays roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi (bu ayol Ja'farning zavjasi edi): «Ja'far va boshqa sahobalar shahid bo'lishgan kuni men Nabiy sollallohu alayhi va sallam huzurlariga bordim. O'sha kuni xamir tayyorlab, bolalarimni yuvintirib, xushbo'ylik surib, ozoda qilib qo'ygan edim. Nabiy sollallohu alayhi va sallam menga: "Ja'farning bolalarini olib kel!" dedilar. Ularni boshlab keldim. Nabiy sollallohu alayhi va sallam ularni erkaladilar, bo'y oldilar va yig'lab yubordilar. Men: "Yo Rasululloh! Ona-otam sizga fido bo'lsin! Sizni nima yig'latdi? Yoki Ja'far va birodarlari haqida biror xabar keldimi Sizga?" deb so'radim.

Nabiy sollallohu alayhi va sallam: "Albatta! Bu kun ular shahiddirlar!" - dedilar. So'ngra ahllariga chiqib bundoq dedilar: "Ja'farning oilasiga taom berishdan g'ofil qolmang! Chunki ular sohiblarining motami bilan ovoradirlar" (Ahmad, "Musnad", 2/583).

O'G'ILLARI IBROHIM VAFOTIGA YIG'LAGANLARI

Anas ibn Molik roziyallohu anhudan rivoyat qilinadi:

«Rasululloh sollallohu alayhi va sallam oʻgʻillari Ibrohim sakarotdalik (jon chiqar mahal) paytida yoniga kirdilar. Ikki koʻzlari yoshga toʻldi. Shunda Abdurahmon ibn Avf roziyallohu anhu: "Siz ham yigʻlaysizmi, ey Allohning Rasuli?!" deb soʻradilar. Nabiy sollallohu alayhi va sallam: "Ey Avf oʻgʻli! Bu bir ragmatdir!" - dedilar va boshqa tomonga oʻtib, dedilar: - Albatga, koʻzlar yoshlanadi, qalb mazrun boʻladi. Rabbimiz rozi boʻladigan narsanigina aytamiz. Ey Ibrohim! Albatta, sening firoqingdan biz mahzunmiz"» ("Riyozus solihiyn", 924).

HAZRATI MUS'AB ROZIYALLOHU ANHUNING HOLIGA YIG'LASHLARI

Hazrati Ali roziyallohu anhu rivoyat qiladi:

«Biz Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam bilan birga o'tirgan edik. Yonimizga seryamoq hirqali Mus'ab ibn Umayr keldi. Nabiy sollallohu alayhi va sallam uni ko'rganlarida Makkadagi eski (boy-badavlat) holini eslab, yig'ladilar. So'ngra bunday dedilar: "Ertalab bir kiyim, peshindan keyin boshqa go'zal kiyim kiyadigan, dasturxoniga bir taomdan sung boshqasi qo'yiladigan, uylaringazga Ka'bapo'shdek jihozlarni to'shaydigan zamonlar keladi. O'shanda sizlarning holingiz nima bo'lar ekan?" Sahobalar roziyallohu anhum: "Ey Allohning Rasuli! Albatta, u kunlardagi holimiz bugungi kundagidan yaxshi bo'ladi. Chunki u vaqt tirikchilik zahmatlari bo'lmaydi. O'zimizni ibodat bilan butunlay mashg'ul qilamiz", deyishdi.

Shunda Nabiy sollallohu alayhi va sallam: "Aksincha, sizning bugungi holatingiz u kundagidan yaxshidir!" dedilar». (*Termiziy*).

HAZRATI HAMZA ROZIYALLOHU ANHU SHAHID BO'LGANIDAGI QAYG'ULI HOLLARI

Rasuli Akram sollallohu alayhi va sallam yuzlari yarali, qalblari yarali holda Uhud shahidlarining dafnidan so'ng sahobalar bilan Madinaga qaytayotgan edilar. Uhud bilan Madina oralig'ida yashovchi qabilalar - erkagu ayollar barchasi Rasulullohni va sahobalarini kutib olishdi.

Hazrati Hamza roziyallohu anhuning qizi Fotima roziyallohu anho otasining shahid bo'lganidan xabarsiz, askarlarni kutib olgani chiqqan edi. Mujohidlar ko'ringach, otasini so'radi. Ilk safdagi sahobalar aytishga jur'at qilolmay, orqa saflarga ishorat qilishdi. Nihoyat, Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallamdan so'radi. "Bundan so'ng otang men bo'laman!" deb marhamat qildilar u Zot.

Bu soʻzlardan otasi shahid boʻlganini bilib, yigʻlay boshladi. Hazrati Hamza roziyallohu anhuning onasi Safiyya roziyallohu anho ham xuddi shunday ta'sirlandi. Bu hol Rasululloh soyalallohu alayhi va sallamni battar mutaassir qildi (muborak qalblari toʻlib yigʻladilar).

NABIRALARINING VAFOTIDA YIGʻLASHLARI

Usoma ibn Zayd roziyallohu anhu rivoyat qiladi: «Nabiy sollallohu alayhi va sallam huzurlariga qizlari hazrati Zaynab roziyallohu anhoning vafot qilgan oʻgʻli jasadi olib chiqildi. Janobimiz sallallohu alayhi va sallam uni koʻrib, koʻzlari yoshga toʻldi. Shu payt Sa'd ibn Uboda roziyallohu anhu soʻradilar: "Ey Allohning Rasuli! Bu nimadir?" Nabiy sollallohu alayhn va sallam: "Bu koʻz yoshlari Alloh taoloning bandalari qalbiga joylagan rahmatidir. Alloh taolo marhamatli qullarinigina rahmat qiladi!" dedilar» ("Riyozus-solihiyn", 923).

Bir kuni Hazrati Abu Bakr roziyallohu anhu minbarda tik turgan holda yigʻladi va: «Alloh Rasuli sollallohu alayhi va sallam, oʻtgan yili minbarda turib yigʻladilar va muborak ogʻizlaridan: "Allohdan afv va ofiyat soʻranglar! Chunki kishiga yaqiyn va komil imondan soʻng ofiyatdan ham yaxshi bir narsa berilmagan" degan soʻzlar toʻkildi", dedi» (Termiziy).

VIDOLASHUV KO'Z YOSHLARI

Abdulloh ibn Mas'ud roziyallohu anhu rivoyat qiladi: "Payg'ambarimiz sollallohu alayhi va sallam u Zotga ona-otam va jonim fido bo'lsin, rihlatlarining xabarini berish uchun bizni olti kun avvalroq Hazrati Oyisha roziyallohu anho onamizning uylariga to'pladilar.

To'planganimizda bizga yuzlandilar va ko'zlaridan yosh oqa boshladi. So'ng bunday dedilar:

"Marhabo, xush kelibsizlar! Alloh sizlarga hayot bersin! Alloh sizlarni himoya gilsin! Alloh sizlarga ko'mak bersin! Alloh sizlarni (moddiy va ma'naviy maqomda) baland qilsin! Alloh sizlarga hidoyat bersin! Alloh sizlarga (mo'l) rizq bersin! Alloh sizlarni muvaffaq qilsin! Alloh sizlarga omonlik bersin! Alloh sizdan amallaringizni qabul qilsin! Allohga taqvodor bo'lishingizni vasiyat qilaman! Men sizlarga Alloh tarafidan saylangan ochiq qo'rqituvchi va ogohlantiruvchiman. Ogoh bo'ling! Allohga nisbatan haddingizdan oshmang! Uning bandalariga va shaharlariga qarshi bosh ko'tarmang! Chunki Alloh taolo men va sizlar uchun: "Biz o'sha oxirat diyorini Yer yuzida zulmu zo'rovonlik va buzg'unchnlik qilishni istamaydigan kishilar uchun qilurmiz. Oqibat taqvo qilguvchi kishilarnikidir." (Qasos surasi 83-oyat, mazmuni); "Qiyomat Kunida Alloh sha'niga yolg'on so'zlagan kimsalarni yuzlari qora holda ko'rursiz. Yo jahannamda kibrli kimsalar uchun joy yo'qmi?!" (Zumar surasi 60-oyat, mazmuni) deydi..." So'ngra Nabiy sollallohu alayhi va sallam so'zlarida davom etdilar: "Ajal yaqinlashdi. Alloh taologa qaytish bor... Va Sidratul muntahoga... Va jannatul Ma'voga... Va ka'sul uvfoga... Va Rafigul A'loga..."

Biz: "Yo Rasululloh! G'assol kim bo'ladi?" deb so'radik. Nabiy sollallohu alayhi va sallam: "Ahli baytimdan erkaklar. Yaqinlik jihatidan eng yaqin bo'lganlari", dedilar.

Biz so'radik: "Sizni nima bilan kafanlaylik?"

"Xohlasalaring, shu kiyimimga yoki yamaniy hullaga va yoki Misr oq matosiga", deb javob qildilar u Zot.

Biz yana so'radik: "Kim Sizga janoza namozini o'qisin?"

Nabiy sollallohu alayhi va sallam yigʻladilar. Biz ham yigʻladik. Keyin: "Bir oz kutinglar! Alloh taolo sizlarni magʻfirat qilsin! Paygʻambaringiz sababli sizlarga xayrli mukofotlar bersin! Meni gʻusl qildirib, kafanlaganingiz zahoti shu uyimdan qabr kavlab, yoniga yotqizinglar. Bir soat yonimdan tashqariga chiqib turinglar. Albatta, mening janozamni birinchi boʻlib, doʻstim, suhbatdoshim Jabroil alayhissalom oʻqiydilar. Soʻngra Mikoil alayhissalom oʻqiydilar. Keyin Isrofil alayhissalom undan soʻng oʻlim farishtasi bilan uning askarlari oʻqishadilar. Oxirida barcha farishtalar menga janoza namozini oʻqishadi. Keyin sizlar navbat bilan jamoa-jamoa kirib, janoza oʻqinglar va salom-taslimot aytinglar. faqat (ovoz chiqarib) yigʻlab menga aziyat bermanglar! Shovqin bilan meni rohatsiz qilmanglar!

Namozni birinchi galda ahli baytim erkaklar o'qishsin. Keyin sizlar o'qinglar. Sizlar bu yerda bo'lmagan ummatimga salomimni yetkazinglar! Qiyomat kuniga qadar dinimga kiruvchi va menga tobe' bo'ladigan kimsalarga ham salomimni yetkazinglar! Ularga aytgan salomimga sizlarni guvoh qilaman. Bu kundan e'tiboran qiyomatgacha dinimga va menga tobe' bo'ladigan barcha-barchaga salomimni ayganglar!"

Keyin biz so'radik: "Yo Rasululloh! Qaysi birimiz sizni qabrga qo'yaylyak?" Nabiy sallallohu alayhi va sallam dedilar: "Ahli baytim erkaklari hamda ko'pgina farishtalar meni qabrga qo'yadilar. Ular sizlarni o'zlaringiz ko'rmagan tarafdan ko'rishadi" ("Majmuz-zavoid", 9-jild, 24-25-sahifa, 1451-hadis.)

JANOBIMIZ SOLLALLOHU ALAYHI VA SALLAMNING VAFOTLARIDAN SO'NG SAHOBALARNING YIG'LASHLARI

Janobi Paygʻambarimiz sollallohu alayhi va sallam vafotlaridan keyin musulmonlar ogʻir iztirobda qolishdi. Sahobalarning bir qismi dahshatga tushishdi. Yigʻlashdi. Kimlardir tik holatdan yigʻilib, turishga majol topmadi. Kimlardir tili tutilib, soʻzlashga kuchi yetmay qoldi. Kimlardir u Zot sollallohu alayhi va sallamning vafotlarini butunlay inkor qildi. Hamma chuqur qaygʻuga botgan edi. Hatto endi nima qilishlarini bilolmay qolishdi. Hazrati Umar roziyallohu anhudek zot oyoqq a turib:

"Ba'zi munofiqlar Rasululloh sollallohu alayhi va sallamni vafot etdi deb gumon qilishyapti. U Zot o'lmadilar! Rabbilari huzuriga ketdilar! Muso ibn Imron qavmlaridan ayrilib, qirq kechaga Rabbilari huzuriga borganlaridek. Rasululloh sollallohu alayhi va sallam albatta qaytib keladilar! U Zot sollallohu alayhi va sallamni o'ldi, deb da'vo qilgan kimsalarning qo'l-oyoqparini chopib tashlayman!" dedi.

Hazrati Umar roziyallohu anhu bu soʻzlarini davomli takrorlardi. Shunda Abu Bakr roziyallohu anhu minbarga chiqdi. Alloh taologa hamdu sanolar aytdi va xutbasini davom ettirdi: "Ey insonlar! Kim Hazrati Muhammadga ibodat qilayotgan boʻlsa, (bilsinki) Muhammad vafot etdilar! Kim Alloh taologa ibodat qilayotgan boʻlsa, (bilsinki) Alloh taolo (azaliy va abadiy tirikdir)! U oʻlmaydi!" deb ushbu oyatni oʻqidilar:

وَمَا مُحُمَّدُ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۚ أَفَانِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۗ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيَّا ۗ وَسَيَجْزِى ٱللَّهُ ٱلشَّاكِرِينَ ﴿

"Muhammad faqat bir payg'ambardir, xolos. Undan ilgari ham payg'ambarlar o'tgandir. Bas, agar u vafot qilsa yoki o'ldirilsa, ortingizga qaytib ketasizlarmi?! Kimda-kim ortiga qaytib ketsa, Allohga biron ziyon yetkaza olmas, (balki faqat o'ziga zarar qiladi). Alloh esa (yo'llaridan qaytmay) shukr qilguvchi bandalarni munosib mukofotlaydi" (Oli Imron surasi 144-oyat, mazmuni).

Roviy davom etib deydi:

"Allohga qasam! Hazrati Abu Bakr roziyallohu anhu bu oyati karimani o'qiguniga qadar insonlar uning Rasulullohga nozil bo'lganini xuddi bilmagandek edilar. Abu Bakr roziyallohu anhu xutbasidan so'ng sahobalar roziyllohu anhum Nabiy sollallohu alayhi va sallamning vafotlariga aniq ishondilar" ("Ruhul-bayon" tafsiri, 2/104).

HAZRATI ABU BAKR ROZIYALLOHU ANHUNING YIGʻLASHI

Abu Said Xudriy roziyallohu anhu aytadi:

Rasululloh sollallohu alayhi va sallam xutba o'qidilar: "Alloh taolo bir bandasini dunyo bilan O'zining huzuridagi narsaga ixtiyorli qildi".

Bu so'zlarni eshitgan Hazrati Abu Bakr yig'lab yubordilar. Men o'zimcha Hazrati Abu Bakrni yig'latgan nima ekan, deb o'yladim. Agar Alloh taolo bir bandasini dunyo bilan O'zining huzuridagi narsani tanlashga ixtiyorli qilsa va u Alloh huzuridagini tanlasa, u banda faqat va faqat Nabiy sollallohu alayhi va sallam bo'lishlarini oramizdan Abu Bakr yaxshi bilgan ekan. Shunda Rasululloh sollallohu alayhi va sallam dedilar:

"Ey Abu Bakr! Yigʻlamang. Insonlar ichida suhbati va moli bilan menga eng koʻp ikromda boʻlgan kishi Abu Bakrdir. Agar men ummatimdan bir doʻst tanlar boʻlsam, albatta, Abu Bakrni tanlar edim. Lekin Islom birodarligi va sevgisi bordir".

Abu Bakrning eshigidan tashqari, Masjidi Nabaviyga ochilgan eshiklarning barchasi yopildi (*Buxoriy. "Sahih", 446*).

HAZRATI UMAR ROZIYALLOHU ANHUNING YIG'LASHLARI

Hazrati Anas roziyallohu anhu aytadi: «Nabiy sollallohu alayhi va sallam huzurlariga kirdim. U Zot yotgan ekanlar. Ostilaridagi bo'yraning iplari qattiq matodan edi. Yostiqlari esa ichiga xurmo daraxgining po'stloqlari solingan teri edi. Bir necha sahobalar u Zotning xuzurlariga kirishdi. Oralarida Hazrati Umar roziyallohu anhu ham bor edi. Bo'yraning qattiq iplari Rasululloh sollallohu alayhi va sallamning vujudlarida chuqur iz qoldirgan edi. Buni ko'rib, Hazrati Umar roziyallohu anhu yig'lay boshladi. Janobimiz sollallohu alayhi va sallam:

"Ey Umar! Nimaga yig'layapsiz?" deb so'radilar.

"Allohga qasam! Bilaman (va ishonamanki) Alloh taolo huzurida Sizning darajangaz Kisro (Xisrav) bilan Qaysardan ham oliy va sharaflidir!

Ularning ikkovi ham boyliklari ichida g'arq. Sizni bu holatda ko'rib, yig'layapman", deb javob berdi Umari Foruq.

Shunda Nabiy sollallohu alayhi va sallam: "Dunyo ularniki, oxirat bizniki bo'lishini istamaysizmi, ey Umar!?" dedilar.

"Albatta xohlayman, ey Allohning Rasuli!" "Albatta, bu shundaydir!" deb tasdiqladilar Rasululloh sollalohu alayhi va sallam» (Ahmad, "Musnad", 1/196).

HAZRATI USMON ROZIYALLOHU ANHUNI YIGʻLATGAN HODISA

Usmon ibn Affonning xizmatchisi aytadi:

«Hazrati Usmon roziyallohu anhu bir qabr ustiga borsalar, yigʻlar edilar, hatto soqollari hoʻl boʻlar edi.

"Jannat va jahannamni yodga olganingizda yigʻlamaysiz, ammo qabr eslatilsa, yigʻlaysiz. Nega shunday?" deb soʻrashdi. Javob qildilar:

"Chunki men Rasululloh sollallohu alayhi va sallamning: "Qabr - oxirat manzillarining birinchisi. Kishi unda najot topsa, keyingi manzillar qulaydir. Agar unda najot topmasa, keyingi manzillar yanada qiyin, yanada shiddatlidir", deganlarini eshitganman".

Hazrati Usmon roziyallohu anhu soʻzida davom etib, Paygʻambarimizdan eshitgan bir hadisni qoʻshimcha qildi:

"(Oxirat olamida ko'rganim) manzaralarning hech biri qabrdek qo'rqinchli emasdi!"» (Termiziy, 2230).

HAZRATI ALI ROZIYALLOHU ANHUNI YIGʻLATGAN HODISA

Tabuk g'azotidan oldin Hazrati Ali roziyallohu anhu Rasululloh sollallohu alayhi va sallam huzurlariga kelib, dedi:

"Yo Rasululloh! Men siz bilan birga urushga chiqmoqchiman."

Nabiy sollallohu alayhi va sallam ruxsat bermadilar. Bunga Ali roziyallohu anhu rozi bo'lmay, yig'lab yubordi. So'ng Nabiy sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Ey Ali! Men bilan sening oramizdagi martaba Hazrati Muso alayhissalom bilan Hazrati Horun alayhissalom oralaridagi martaba kabi bo'lishini xoxlamaysanmi?! Faqat, mendan so'ng aslo payg'ambar kelmaydi" (Ahmad, "Musnad", 2903).

HAZRATI OYISHA ROZIYALLOHU ANHU ONAMIZNI YIGʻLATGAN HODISA

Hazrati Oyisha roziyallohu anho onamizdan rivoyat qilinadi:

«Men jahannam olovini yodga olib, yigʻlab yubordim. Shunda Nabiy sollallohu alayhi va sallam:

"Seni nima yig'latdi?" deb so'radilar.

"Jahannam olovini yodga olib, yigʻladim. Qiyomat kuni siz oʻz axdingizni (oilangizni) yodga olasizmi?" deb soʻradim.

Nabiy sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Kimsa uch joyda boshqa bir kimsani yodga olmaydi: Tarozida, Kitobda, Sirotda... Tarozida turganida va (inson) amalining ogʻir yoki yengil boʻlishini bilmagunicha hech kim boshqa biror kimsani xotirlamaydi; Kitob mahali, kishi amal daftarining oʻng qoʻlidanmi, chap qoʻlidanmi yoki ustidan beriladimi, bilmasidan (hech kim boshqa biror kimsani yodga olmaydi); Sirot mahali, jahannam ustidagi koʻprikdan oʻtib olmagunicha (hech kim boshqa biror kimsani yodga olmaydi)" (Abu Dovud, "Sunan ", 4128).

HAZRATI FOTIMA ROZIYALLOHU ANHONING YIGʻLASHLARI

Janobi Rasululloh sollallohu alayhi va sallam xastaliklari og'irlashganida goh-gohida hushlarini yo'qotardilar. Bundan juda g'amgin bo'lgan Hazrati Fotima baland ovozda: "Oh, otajonim, iztirobingiz!", deb yig'lardilar.

Shu holatda Janobimiz sollallohu alayhi va sallam marhamat qildilar: "Endi otangaz hech qanday iztirobda qolmaydi!"

Sarvari Koinot sollallohu alayhi va sallam Janobimiz vafot etganlarida qizlari Fotima quyidagi soʻzlarini aytib, oʻzlaridagi gʻam va qaygʻuni ifoda etdilar:

"Ey Rabbimning da'vatini gabul gilgan Otajonim!

Ey Firdavs magomi bo'lgan Otajonim!

Ey o'limidan Jabroilga xabar bergan Otajonim!"

Janobimiz sollallohu alayhi va sallam dafn etilganlaridan so'ng Hazrati Fotima Anas roziyallohu anhuga bunday xitob qildilar:

"Ey Anas! Payg'ambaringiz uzra tuproq tortilishiga ko'nglingiz qanday rozi bo'ldi?" Janobimiz sollallohu alayhi va sallam vafotlaridan so'ng Hazrati Fotima roziyallohu anhu quyidagi baytlarni ko'p-ko'p o'qib, sas chiqarmay yig'lar edilar:

Payg'mbar mehri ila ungan qalbga ne bo'ldi? Ko'p zamondir hattoki bo'yin ololmay yig'lar... Boshimga nogoh shunday musibatlar keldiki, Kunduzlari tun bo'lur kimgaki kelsa agar... ("Xulosatush-shuruh ", 44-sahifa). Janobimiz sollallohu alayhi va sallam vafotlaridan olti oy o'ggach, Hazrati Fotima roziyallohu anho ham vafot etdilar.

"Allohumma solli va sallim, alfu alfi solaatin va alfu alfi salaamin 'alaa sayyidinaa Muhammad, tibbil quluubi va davaaiha va 'aafiyatil abdaani va shifaaiha va nuuril absoori va ziyaaiha va 'alaa aalihiy va sohbihiy va sallim".

"Allohim! Sayyidimiz Muhammad sollallohu alayhi va sallamga va oilalari va sahobalariga ming-ming salotu salomlar bo'lsin! U Zot qalblar tabibi va davosi, tanu jon ofiyati va shifosi, ko'zlar nuri va ziyosidirlar."

"Allohumma solli 'alaa sayyidinaa Muhammad bi'adadi avrooqil ashjaar va amvaajil bihaar va qotorootil amtoor va nag'amaatil atyaar va nuvaataatil asmaar fiy jamiy'il a'soori val aqtoor ilaa yavmil qiyaamah va 'alaa aalihiy va sohbihiy ajma'iyn".

"Allohim! Sayyidimiz Muhammad sollallohu alayhi va sallamga va oilalari va sahobalariga qiyomat kunigacha barcha zamonlar va makonlarda boʻlgan daraxtlar bargi, dengizlar koʻpigi, yomgʻir tomchilari, qushlar nagʻmasi, hosilotlar urugʻi adadlaricha salotu salomlar yubor".

(Salavot "Daloili xoyrot "dan olindi).

MA'RIFATGA CHORLOVCHI KO'ZYOSHLAR

Ikki olam sarvari, oxirzamon paygʻambari Muhammad sollallohu alayhi va sallamning yigʻlashlari, muborak koʻzlaridan yosh toʻkishlariga sabab nima? Insoniyat komilligining timsoli qilib yaratilgan Paygʻambarimiz ham nahotki koʻzyosh toʻkkan boʻlsalar?» kabi soʻngsiz savollarga ojiz banda javob topgisi keladi. «Paygʻambarimizni yigʻlatgan hodisalar» kitobini qoʻlga odib, mutolaa qilsak, bunday savollarga javob topamiz. Musannif yozadi: «Inson ojizligini va Rabbiga sigʻinishini koʻz yoshlari bilan ifoda qiladi. Koʻzyosh ojizlikka ishoradir. Ojizlik esa bandalik belgisidir. Ya'ni, Rabbining azamati qarshisida ojizligini e'tirof etish, kibr va gʻururidan xalos boʻlish demakdir». Koʻz yoshi insoniyatga xos ojizlik belgisidir. Jamiki islomiy manbalar etirof etishicha, Hazrati Paygʻambar sollallohu alayhi va sallam yashirin yigʻlaganlar va yashirin yigʻlashni tavsiya etanlar. Chunki, oshkora yigʻiga kishining nafsi va shayton aralashishi mumkin ekan. Yigʻlash uchun ham shar'iy sabab boʻlishi lozim. Boborahim Mashrab yozadi:

Matlabim bor noravo, men yigʻlamay kim yigʻlasin, Dard beribdir bedavo, men yigʻlamay kim yigʻlasin. Zulmati motamda qoldim bu xatarliq yoʻl aro Bekasu berahnamo, men yigʻlamay kim yigʻlasin. Islomiy yo'ldan adashib, rahnamosiz qolish yig'lashning sabablaridan biridir. Yo'lda ketayotgan solik ham o'z rahnamosidan ayrilsa, bolasini yo'qotgan Ya'qub alayhissalom kabi zor yig'laydi:

Sog'inib Yusufini yig'lamas Ya'qubi zor, To musofir bo'ldi Yusuf ibn Kan'on yig'ladi.

Rahnamosiz qolish otadan ayrilgan oʻgʻil, farzand dogʻida kuygan otaning, dardidan ham ulugʻroq. Demak, yigʻi faqat yaqin kishisini yoʻqotgandagina boʻlmaydi. Qorin-qursoq yoʻlida tashvish chekib yigʻlash noshar'iylik kasb etadi. Demak, yigʻlash uchun ulugʻroq sabab, asos boʻlishi kerak. Jaloliddin Rumiy:

«Rahmatam mavquf on hush guziho ast, Chum girist az bahri rahmat mavj xost...",

deb Alloh yo'lida yig'lamoqni ulug'laydi, Boborahim Mashrab ham yig'ilarning bexosiyatini farqlab ko'rsatadi.

Qo'lingazdagi risolada Payg'ambarimiz alayhissalomni yig'latgan hodisalar, sahobalar ko'zyoshlarining sabablari bayon qilingan. Toki ularning yo'lidan yurgan ahli sunna besabab ko'zyosh to'kmasin, faqat Alloh buyurgan maqbul holatlardagina yig'lasin. Bexosiyat yig'iga kibr, riyo, shaytoniy nafs va manfaat aralashishi mumkin ekan. Bu fikrlarning she'riy talqinnni yana Shoh Mashrabnnng «Devon»idan topamiz:

Oxir koring nechuk bo'lg'an, bu yo'lda bexabar yig'la, Hama Haq ichra jo bo'ldi, qo'pub shomu sahar yig'la. Agar Mahsharda go'rdin surro' bo'lub qo'pay dersan, Qadingni ham qilib dargohga bosh ur, beshtar yig'la.

«Mabdai nur» asarida Mavlono Rumiyning «Masnaviyi sharif»i talqin qilinar ekan, bexosiyat yigʻining yana qator salbiy xususiyatlari aytib oʻtiladi.

O'tkinchi dunyoning ham uchun emas, dil va oxirat qayg'usida emas, din va oxirat qayg'usida, Allohdan qo'rqib, mag'firatini umid qilib, yig'lagan qalblar, inshaalloh, saodat topajaklar.

Hamidulloh Ubaydulloh o'g'li, filologiya fanlari doktori, professor.

Onlineda o'qish: http://forum.ziyouz.com/index.php?topic=842.0 Intenet uchun Noza tayyorladi.

www.ziyouz.com 2007